

økonomisk Henseende. Jeg er ikke i Tvivl om, og jeg ved det for flere Kassers Vedkommende, at Aarsregnskabet for 1920 vil blive afsluttet med et saare bedrøveligt Resultat. Der er talt — jeg tror, det var af det ærede Medlem Hr. Johannes Lou — om de Medlemsbidrag, som hidtil er ydede; og de Tal, han nævnte, var naturligvis rigtige. Men jeg er overbevist om, at de Tal vil for 1921 komme til at se ganske anderledes ud, hvis Sygekasserne skal imødekomme de Fordringer, Lægerne har stillet; thi for det første skal Underskuddet, som mange Kasser har fra 1920, dækkes, og dernæst skal der dannes en rimelig Reservefond; og det Statstilskud, som efter det foreliggende Lovforslag skal ydes, betegner ikke nogen synderlig stor Forøgelse. Der er kun Tale om en Forhøjelse af Tilskuddet til Kasserne fra 2 Kr. pr. Medlem til 3 Kr., saa de økonomiske Ydelser, Kasserne skal udrede, maatte i alt væsentligt bringes til Veje ved Medlemsbidrag. Jeg er derfor overbevist om, at hvis Sygekasserne skulde gaa ind paa de Krav, der er stillede, vilde man i mange Kasser komme op paa et Medlemsbidrag af 30—40 Kr. for en Familie for et Aar, og med saa store Forhøjelser af Kontingentet er jeg bange for, at Kasserne vilde miste en Del af de Medlemmer, som de nødigt skulde miste, nemlig de fattigste Medlemmer. Her vil jeg give Tilslutning til, hvad det ærede Medlem Hr. Borgbjerg udtalte, naar han betegnede det som en Ulykke, hvis en Del af Sygekassernes fattigste Medlemmer skulde blive udelukket i den kommende Tid. Jeg vilde betegne det baade som en økonomisk og en social Ulykke for vort Land.

Med det for Øje, som jeg her har nævnt, er jeg den højttærede Indenrigsminister taknemmelig, fordi han i § 11 har anvist en lettere Vej ud af disse Vanskeligheder end den, der har været anvist ved den hidtilværende Lovs § 21. I § 11 foreslaas det nemlig, at Overenskomster mellem Læger og Sygekasser fremtidig skal godkendes af Indenrigsministeriet efter Indstilling af Sygekasseinspektøren, og hvis denne Godkendelse ikke opnaas, maa Sygekasserne ikke yde Lægehjælp, men kan refundere Medlemmerne en Del af Udgifterne til Lægehjælp, dog ikke

over tre Fjerdedele. En saadan Ordning maa formentlig ogsaa etableres, dersom der slet ingen Overenskomst kan opnaas mellem Sygekasserne og Lægerne, og Paragraffen bør derfor have en Tilføjelse i den Retning; men derom kan der jo handles i det Udvalg, som sikkert vil blive nedsat. Jeg er overbevist om, at en saadan Ordning, at Sygekasserne ikke fremtidig skal betale hele Lægeregningen, men at Medlemmerne betaler noget af den, vil vise sig heldig for Sygekasserne. Der er jo mange, der paastaar, at der hist og her sker Misbrug af Sygekasserne, og at disse Misbrug har medført, at Kassernes økonomiske Stilling er saa daarlig, som den er. Hvis det er Tilfældet, at Medlemmerne hist og her har misbrugt den frie Lægehjælp ved alt for hyppige og meningsløse Besøg hos Lægen, og hvis det er Tilfældet, at ogsaa Lægerne hist og her har været noget for ivrige til at aflægge Besøg hos Sygekassepatienter, for hvem Kasserne betaler pr. Ydelse, saa vil den Bestemmelse, som her er kommet ind, sikkert lægge en gavnlig Kapsun paa den Slags uheldige Tilbøjeligheder. I Byerne betaler Sygekasserne jo Lægerne for hvert Medlem, der har de Akkord, og der vælger hvert Sygekassemedlem ved Aarets Begyndelse den Læge, han eller hun vil søge. Paa Landet er Forholdet derimod det, at Kasserne betaler Lægerne pr. Ydelse, og der har Lægerne altid krævet, at Medlemmerne ikke skulde være bundne til en bestemt Læge, men kunde søge, hvem de vilde, og dette Forhold har tidt været Sygekasserne en ret dyr Historie, idet Patienterne er gaaet fra den ene Læge til den anden. Hvis den Bestemmelse, som er foreslaet her i § 11, træder i Kraft, vil det, tror jeg, ogsaa kunne føre til, at Medlemmerne paa Landet lige saavel som i Byerne kan vælge den Læge, de vil søge.

Til Slutning ønsker jeg at gentage, at den Konflikt, som vi for Øjeblikket har, har Sygekasserne ikke søgt, og vi ønsker den hævet snarest muligt og haaber, at der maa komme en Overenskomst i Stand. Der er allerede opnaaet Overenskomst paa Lolland-Falster, og jeg ved, at der arbejdes paa at faa en almindelig Overenskomst tilvejebragt, og det er mit Haab, at denne